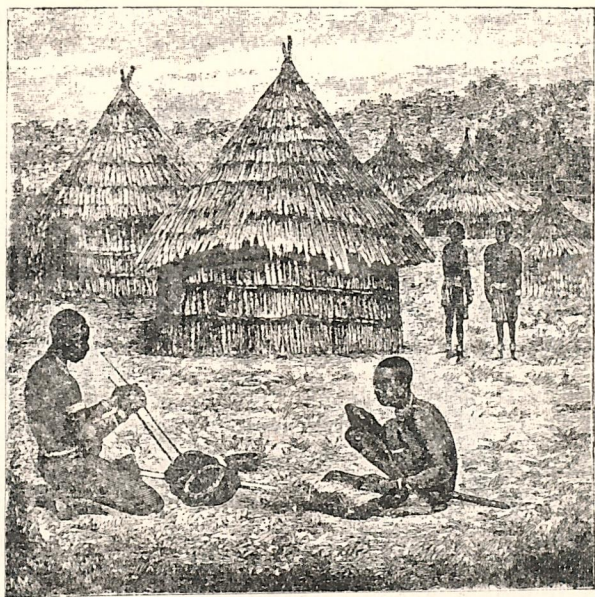

Приказка за финикийскитѣ мореплаватели.

(Продължение стѣ VI кн).

V. Жителитѣ по тѣзи мѣста.

Понѣкога нашитѣ пѣтници виждали хора. Тѣзи хора повечето ходѣли голи. И лицето, и тѣлото имѣ били черни като вжленѣ, само на лицето имѣ се бѣлѣли зѣбитѣ и бѣлинитѣ на очитѣ имѣ. Всички имали дебели бърни и кждрави коси. Мжжетѣ нѣмали нито бради, нито мустаци. Но тѣ не били тѣй страшни, както разправяли въ Египетѣ. Чернитѣ хора, наречени негри, не мислѣли да ги нападатѣ. Тѣ сами бѣгали въ гората, когато лодкитѣ се доближавали до брѣга. Понѣгдѣ се срѣщали и жилищата имѣ — кржгли,

островрѣхи колиби покрити съ слама. Около тѣхъ се виждали плодови дървета и засѣяни поля. Изглеждало, че този дивъ народъ сѣ пакъ умѣялъ да обработва земята.